

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5929/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божицара Вујичића, Јелице Бојанић Керкез и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Васиљевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, својине и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1917/20 од 02.09.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1917/20 од 02.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1917/20 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 548/17 од 26.05.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен 07.07.2016. године, истог дана потврђен пред јавним бележником под бројем ОПУ 388-2016, између тужене као продавца и туженог као купца, те да исти не производи правно дејство према тужиоцу у делу који се односи на неизграђени део кат.парц. бр. ... уписане у ЛН ... КО ...; утврђено је да је тужилац стекао право својине на неизграђеном делу кат.парц. бр. ..., у мерама и границама ближе одређеним у овом ставу изреке, уписане у ЛН ... КО ... по правном основу одржаја што су тужена као уписани сувласник парцеле у 1/16 дела и тужени као уписани сувласник парцеле у 15/16 дела дужни признати и трпети да се цепањем наведеног дела парцеле формира нова парцела која ће добити посебан број, те да тужени трпе брисање свог уписаног права својине и упис права својине на новоформираној парцели у корист тужиоца када се за то стекну услови и тужени обавезани да тужиоцу предају у посед неизграђени део кат.парц. бр. ..., укупне површине 3471 м², све у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 135.600,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужених да им тужилац накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1917/20 од 02.09.2020. године, жалба тужених је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужених.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужених не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ништавости, својине и предаје поседа, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2, у вези члана 413. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости, својине и предаје поседа поднета је 03.10.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 300.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић